Vasárnap, április 2. 1876. **14. szám.** 34dik évfolyam.

DEBRECZEN NAGY-VÁRADI ÉRTESITŐ.

Hirdető, szépirodalmi és vegyes tartalmu közérdekü hetilap.

Előfizetési dij:
Egész évre helyben s vidékre . . . 4 frt.
Félévre . . . . . 2 „
Évnegyedre . . . . . 1 „
Egyes példány . . . . . 10 kr.

Hirdetések jutányosárért közöltetnek, külön mindannyiszor 30 kr bélyegdij mellett.
Szerkesztői iroda **Debreczenben:** Nagyuj-utcza 1609. sz. a.

Nagy-Váradon előfizetések és hirdetések felvétetnek **Nuricsán Péter** füszerkereskedésében.
A **nyilttérben** magán és pártérdekü czikkeket ólcsó árért elfogadunk.

A VAD-SZEKFŰ.

Egy szép teljes S z e k f ű t, — uri kert közepett, —
A v á g y, az u n a l o m szerfölött meglepett;
S ki a fúvó-széltől, fagytól, dértől védve:
El kikívánkozott e s z m é n y i b b vidékre.
Szük lett neki a tér, föld, bántók a kezek:
A s z a b a d b a n — mondá — inkább K ó r ó leszek:
Mintsem e r a b s á g o t, n y ű g ö t, tovább tűrjem;
— Beszélj a v i d é k r ő l nekem, kicsi Fűrjem!
Oly sok drága illat keres fel, ha alszom,
Hol ezek hazája? beszéld el! — hadd hallom
Mondd! . . mig s z a b a d valál, kalitkádtól távól,
Mi szépeket hallál v a d f ű, v a d v i r á g r ó l?
Nemde: a z o k élte vidámsággal telve,
Hozzájuk s z ó l minden kis madárka nyelve?
A nap, szellő, harmat, lepke hozzá járnak
Látására a Rét ezer virágjának?
Mig engem rút K a r ó tart m e g f o g v a, itten
— Hogy h ó l t társam legyen, — ah! soha se hittem!! —
És mintha r a b volnék, k ö t v e vagyok h o z z á,
S nincs aki k a r o m a t tőle f e l ó l d o z n á. !!
— Nem birom e sulyt el, nagy nekem e K e r e s z t!
Mozdulni se tudok, n e m b o c s á t n e m e r e s z t. !
Mert, ha bünt tettem vón, megérteni tudnám
Hogy ezt a kötelet bűnömért tették r á m.
Óh! bóldogtalanabb nincs is nálam, talán,
Legalább bóldogabb az Ú t i-f ű, C s a l á n;
Ők zsarnok embertől nem függnek, nem félnek,
Szabados urai á r o k n a k, ú t f é l n e k!
K ö k ö r c s i n, L i b a t o p p, mozgó Ö r d ö g s z e k é r
Élte, az enyimnél s z á z s z o r t a többet ér
Aranyos bogárkák járnak rajta bátran:
Holott i l y bogárkát én látva se láttam.
Minap hozzám tévedt, egy parányi féreg,
S a gyilkos k e r t é s z ő t, lábamnál ölé meg!
. . Igaz, hogy amott a szélesebb táblába
Nagyon jól érezi magát a Saláta.
Neki mindegy: — hogy ne? — magáról jól tudva,
Hogy oly igénytelen, mint bármelyik dudva,
Elégedett. — Persze! mert nincs vágya, l e l k e,
A l a n t született, — mint aki felnevelte.
Azonban ő hagyján! — mert s z e r é n y, legalább, —
De nézd! mint pöffedez amott a Kalaráb,
A bárgyú, azt hiszi, mintha csak ő volna.
A kert tekintélye, s legszebbik lakója;
Henyél, eszik, iszik, — fog is rajta szépen,
Most is ott szundikál a Kapor tövében.
Hát még a többiről mit szóljon az ember, ?!
A hízott Tök, Czékla, a terebély Zeller,
Olyan nagy rangosan üldögélnek sorban
No! hisz ülhettek, az istenadta porban!
. . Ah de mit bánom én! el innen, elmegyek!
B e á l l o k Sóskának, csakhogy i t t ne legyek.
Adj egy jó tanácsot F ű r j! — megáld az isten! —
Mutass módot, mikép szabadulnom innen?
. . . S mond a F ű r j — nekem is egy vágyam vón csupán
Egy óhajtásom: a szent s z a b a d s á g után.
A hova te vágyol, a hova készülnél,
Jobb u t m u t a t ó t se találnál a Fűrjnél.
A mező illatja, lepéje, madara,
Harmata, a napnak éltető sugara,
Családias élet, — ezer virág, fűvel.
Eltőlti ott lelked ezer bájjal, büvel.
Tőled függ, hogy ugy tégy, mint javalva mondom,
Aztán hogy légy szabad? az már az én gondom.
— — Kérj, bármit megteszek, óh! szólj csak ízibe'.
. . . Az éjjel a S z é l majd b é l á t o g a t ide.
Kanadai Nyárfa, K e g y e n c z e a Szélnek,
— Hallám, estendet mint suttognak, beszélnek.
A Nyárfa levele reszket örömébe'
Ha kedvese hozzá édelegni tér be.
Igaz, hogy egy Csillag sugara is rászáll,
Ez is meg m e g p i h e n t néha a Nyárfánál;
De, mert c s a k egy m u n k á s Csillagnak a fénye,
A „K a s z á s n a k" — nem sok lehet a r e m é n y e.
A Szél, az ügyesebb egy csapodár urfi,
Kaszás csillagnak n e m lehet őt k i t ú r n i. —
. . Édes a szerelem, — átjár szívet, vesét
Hogyne hallgatná meg — ha kér — szerelmesét?
Kérd meg hát a Nyárfát, hogy ha édes kéjjel
Beszél vele a S z é l, a ránk jövő éjjel:
Kérje meg őt szépen, hogy v i h a r k é p é b e n
Dobja le a földre kalitkám, keményen,
Hogy z á r a p a t t a n j o n; — továbbá hogy néked
Tépje le karodról nyűgöd, k ö t ő l é k e d';
Töved ingassa meg, hogy f e l v e h e s s e l e k,
Hogy elrepülhessek s z e b b vidékre v e l e d. . .
Óh te kis virág! nincs fogalmad se róla,
Mily bóldog a Rétek Fű, Virág lakója!!
. . . Bájolva a Szekfű . . nyűgét már nem érzi
S elmegy a Nyárfához, esedezve kérni.
Ez pedig meghallván alapját a vágynak
Mondá: segélni kész arra, mire vágynak.
— Hálálkodva veszik a szót, igéretet,
Lelkök már kivűl jár szebb vidékek felett. —

* * *

Ejfél lőn. — Álomba merült fű, fa, növény,
Midőn enyelegve a várt Szél megjövén:
Kedvese kérését — a mint hallja érti —
Nagy öröm azt — ugymond — teljesitni néki,
És fölkerekedve, a madár kalitka
Földre dobva immár, ajtaja m e g n y i t v a,
Szekfű kötelékét szint' kioldozgatja,
Pitypalaty, Szekfű a föld l e g b ó l d o g a b b j a.

Repül a Fürj vigan, szárnyát csattogtatván
Csőrében a Szekfűt emelvén ringatván. —

* * *

Elérvén a Rétet — mint kit arája vár
Boldogan telepszik le a virág, madár.
Tömérdek a virág, fű, lepke, bogárka; —
S ott Fürj, Szekfűt, — egy kis zsombékba plántálja. —
— Itt maradj, itt élj hát.! — Kérlek kis virágok!
E szép társatokat meg ne búsitsátok!
Ide vágyott, ide, — uri kertből, — régen
Jobb szeret itt élni e szabad vidéken. —
— Aki hozzánk jött még, bizony meg nem bánta.
Találd magad köztünk, te kis uri plánta!
Testvéreid vagyunk — vagy szomszéd, legalább —
Igy szólt a Kakuk-fű, az Üröm, Szarkaláb.
Ide is költözünk, együtt, veled élve.
Árnyékot tartunk rád, ha meleg lesz délbe'
Hogy a Nyúl ne bántson, Egér ne érintsen
Mi vigyázunk rád, mert itt őriző nincsen.
— — — Szekfű a fogadást köszöni, hálálja
Bizony nem marad el — igéri — hálája.
Legyünk jó barátok, legyünk jó testvérek
Vigyázzatok rám, mert mit tagadnám? félek,
Kényeztetve voltam, el nem tagadhatom;
Nem voltam én soha még ilyen szabadon.
Nem tudom én ugyan mi a Nyul, az Egér?
De hallására is meghűlt bennem a vér.
Tán nincs bátorságban felőlük az élet?
— Biz ezektől már sok virág semmivé lett . . .
Borzadoz a Szekfű ez ijesztést hallván
Piros ábrázata majd fehér, majd halvány . .
De ez még csekélység! — folyj tovább a beszéd —
Télére a kertész minden növényt beszéd
— Ugy tudjuk, — a kertben, de itt nincsen senki,
Ki bennünket innen megóvni szedjen ki.
Ha hát ruhácskád nincs más mint e patyolat,
Féltünk óh jó virág! hogy megfagysz ez alatt . .

— Hallva ezt a Szekfű sírdogált, kesergett:
Miért is hagyám el hazámat a kertet?!

* * *

Jött az ősz a jó Dér hírt adott: Virágok!
Jó vón lényetökre ha rávigyáznátok
Le a nyári ruhát! — nincs már szükség arra;
S mindenki bujjék el, — ki jobbra ki balra!
Hallva a virágok az intő szót, nyomba'
Ki-ki vetkezett és készült nyugalomba.
Csak szegény Szekfűnek, neki nincsen nyugta
Óh hogy ezt a sorsát előre nem tudta!
A többi növény már a Dér beszédére
Mind, csendes álomba, nyugalomba tére;
Csak az ő Kórója áll ijesztő vázul
Dermedve a fagyos szelek fuvásától.

— — — — — — — — — — —

Elalutt a Szekfű, azzal a tudattal
Hogy az ő élete nem jő meg tavasszal.
. . . De a jó Természet, — ez az édes anya
Ki a virágokat édesden altatja,
Megszánván az árvát, — kit vágya csalt ide —
Száraz avarbul rak enyhet tetejébe
Ördögszekér, Kataúg — ismerve a Szekfűt
Álma őrzésére a tőhöz települt.

— — — — — — — — — — — —

S Kinek nem volt a feltámadáshoz hite,
Szekfűhöz, a Nap az ébredést megvitte, —
Tavasz lett; a gyökér a mély álmot unva
Kibujt a föld alul ujra megifjulva.
Dehogy természetét, a régit, feledje
— Kinek különben is vadon élni kedve —
Régi köntösét, fel többé nem öltözé,
S mint Vad-szekfű tért a vad virágok közzé.

B. P.

Senkisem kerülheti el fátumát.

(Folytatás.)

Egy özvegyen maradt nő habár szegény is, kevesebb panasszal feltartja felneveli 9 gyermekit, mint ez a 9 gyermek eltart egy édes anyát. A nő szeretete a család napja; a férj gonddal terhelt álmainak fen-virasztó nyájas hőldja. Nem igaz az, hogy a hőlgy virit, a férfi az, a nő több: illatja a virágnak. A nő szerelme végtelen...

. . Igen kedves bátyám! hogy végtelen, azonban azt se tessék elfeledni, hogy a végtelenség nem zárja ki azt hogy a végtelen szerelem tárgyai változhassanak.

— Ne profanizáld a lelkesültségemet köjök! . .

Egyszersmind pedig — e megjegyzésedből folyólag — tudtodra kivánom adni azt is, hogy a te korodban a nők iránt blazirtságot érezni, vagy affektálni, őket fitymálni, kicsinyelni, vagy nélkülözhetésöket bizonyitgatni akarni: olyatén bün, mely saját magad megutálásának sentenciáját hordja magában. Minden kornak voltak főbünei igaz; — de ép ezért is pusztultak el hajdan Sodoma, Gomorha stb. stb. Az ifjuság s a férfikor bünei pedig azok melyek országokat, államokat döntenek meg fráter! Miből folyólag az asszonyokat becsülnötök kell, és nem túlbecsülni, vagy mitsem becsülni szabad. Remélem érted hova czélzok, s azt is kiveheted belőle, hogy a társadalom s a nemzet legfontosabb tényezője, — nem a férfiuságát irányszerűleg nem érvényesített agg-legény, hanem a férj és nő. — Meg kell tehát házasodnod idejekorán, mert a kései házasság napja csak fénylik — ha fénylik — de nem egyszersmind melegit is. S végre is, a legrosszabb házasság is jobb, mint a legjobb nőtlenség; azt elhidd.!. — Itt vagyok én eleven például előtted, tudod már az Aniczával való kázusomat, mi vagyok én? egy elkietlenedett vén ficzkó, s mi a nőtlen vén ficzkó? egy fél papucs melyből a láb hiányzik, egy tányér sótalan leves, kút-gém kút nélkül; egy éjjel csatangoló vad-macska mely sohase tud a házhoz szelidülni. Ki mindent másutt keres mert otthona nincs, csupán csak fekhelye az övé. Ej ej! öcsém! sohse vóltam én bolondabb, mint mikor meg nem házasodtam!

. . . De ha már úgy belemelegedett bátyám a házas élet dicséréséhez, mit komendálgatja? miért nem házasodik meg ön, még ma?

— Ni ni! de beh! bolond! Hát hogy illenék össze te, mit mondanál hozzá te, ha a Deczember megkéretné a Májust? A vak varju az idei fülemilét?.

. . Hát ne a Májust kéresse meg, hanem legalább is az Októbert, vagy a Novembet; — fogatlan embernek gomba kompetál nem szent-Jánoskenyér. Bankához banka vaió, nem fülemüle.

— Hát mi lenne abból aztán te? Mi boldogság volna abban, ha én egy 60 esztendős köszvényt, vagy köhögést oltár elé vezetni bolond lennék, — a te bolond eszed szerint.?

. . Az, hogy akkor legalább duetben köhögnének, vagy sziszegnének bátyámék.

— Ugy szólasz csakugyan, mint egy a bolondok közzül fráter! Meglátszik rajtad, hogy éretlen legény vagy, mely éretlenséghez a házasság legjobban pászolhatván, meg fogsz házasodni Döme! s ez olyan szent, mint az ének. Nekem ugyan nem csatangolsz erre arra! Ott vólt előtted Pest, fördőhettél ott eleget az olcsó szerelem tócsájában, ideje hogy a szerelem tiszta vizében is lubiczkolj immár, adta köjke!.

. . . No lássa kedves bátyám! ellenmondásommal csak rá akartam ijesztení, meg akartam bosszantani, amiért, hogy előbb a hőlgyekről anyi rosz akarattal beszélt.

— Brávó fiu! látom, hogy megjött az eszed. Adsz' a kezed; igy ni! holnap, — ugy tudd meg lyányné czőbe megyünk, még pedig egyenesen a főispánhoz. Volna e hajlandóságod a főispán lyányához?.

— Lyánya válogatja. Ha szép, ha jó, ha kedves, ha nyájas, gazdag, ha zongorázni, lovagolni. . . .

. . . Kártyázni, bort inni, verekedni tud, ugy-e?

— No már engedelmet kérek! de

miután kifogásolni akarja bátyám mind azon kívántatóságokat melyek leendő feleségemben okvetlen feltalálandók lenni tartoznak, hát, én nem tudom miféle ízléssel akar bátyám én hozzám nőt ragasztani; megvallom nem értem.

(Folytatása következik.)

BÖLCS EMBEREK MONDATAI.

Tanuljátok a boldogságot és örömet önmagatokban és nem másutt keresni, s megtaláljátok. — Kinek sorsa mindent adott mi után a tömeg vágyódik, szintugy mint az, ki homloka izadságával keresi mindennapi kenyerét, a szerencsét csak saját keblében találhatja.

A szikla, melyet a nap sugarai megaranyoznak, azért nem termékenyebb.

Akár kedvez, akár üldöz, a sors, mindég találunk valakit ki nálunknál még kellemesebb, vagy még szánandóbb helyzetben áll. S hogy el ne bizzuk magunkat, vagy el ne csüggdjünk, nem szükséges egyéb, mint hogy szerencsés pillanatainkban azokra kik még szerencsétlenebbek, forditsuk figyelmünket.

Aki helyzetét megfontolva, az egyik mérlegbe azon javakat teszi, melyeket nélkülöz, a másikba azon bajokat melyektől ment, az sem arra, hogy magát elbizza, sem arra, hogy kétségbeessék, nem talál elég okot.

Nélkülözés és küldés nélkül egyetlen emberi élet, még a legbóldogabb sincs, mert az ember ép az által épiti valódi boldogságát, ha érzeményei által a sorstól egészen függetlenné tud lenni. — Csak az élet küzdelmei tanitanak meg bennünket az életjavainak becsülésére — A szenvedés gondolkozni tanit; a boldogság egyideig felmagasztalja lelkünket, folytonossága pedig aluszékonynyá teszi.

Az, hogy valakit szegénynek nevezünk, nem nélkülözéseinek számától és nagyságától, hanem azon aránytól függ, melyben saját vagyonunk hasonlóink vagyonával áll.

Aki egességes, kinek mindennapi kenyeréről nem kell aggódnia, s kit csak egy lény is igazán szeret e világon az . . . elégedjék meg helyzetével. Neki a szerencse a legegyszerűbb alakban jutott, de ennél többet senki se élvez e földön.

Belépti-jegy az örömhez: egy jó s nyugott szív.

A valódi öröm ugy járja be a világot, mint a valódi bölcseség, kevesektől látva, s a nyugalomtól kísérve.

Vegyes.

= ***Azon t. előfizetőinket, kiknek a folyó hóval előfizetésük lejárt: tisztelettel kérjük az április. — júniusi — 1 frt. előfizetési dijnak mielőbbi beküldése iránt.***

= ***A „Debreczen“*** laptársunk szerkesztője ellen támasztott s most hó 30-kán megtartani czélzott sajtó tárgyalás, az incriminált czikk irójának felderitése tekintetéből beszüntetve s a vizsgálat tovább folytatása elrendelve lett.

= ***Az országgyűlés*** most e hó 27-kén elnapoltatott; a jövő ülésszak e hó 28-kán veszi kezdetét; — addig azonban ministereink Bécsbe mennek a vám s bank ügyben a tárgyalások befejezése végett.

= ***Bodossy*** Pál író, lapunk nagyrabecsült munkatársa, e héten egy értékes arany-tollal lett megajándékozva lapunkban közlött becses munkálatai némi elismeréseül.

= ***Az árviz-károsultak*** részére városunkból ekorig ***3000*** frtot haladó összeg gyüjtetett össze és küldetett kiosztás végett el.

= ***Katonai*** öszpontosításhoz hadgyakorlatok tekintetében ez évben városunknak is lesz szerencséje Szeptember havában.

= ***Nőtlen urak*** e hó ***4-kén*** a ***„FEHÉRLŐ“*** vendéglőben tánczestélyt rendeznek.

= ***Aigner*** Lajos budapesti könyvkiadónál közelebb megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldetett „A KÉT KISFALUDY“. Tanulmány, irta: Szana Tamás ára ***1 frt. 50 kr.*** Ez irodalmi tanulmányt szószaporitás nélkül, egyszerűen igen kitünő ismertetőnek találjuk s pártolásra érdemesnek jelezzük, annál is inkább, mert szerző e művéből meggyőződést szerezhetni arról, hogy a két Kisfaludy korának le egész koronkig méltó kedvelt költőjévé miként váltak be, munkájuk mily becscsel bírók, — megczáfolásaul a P. Loydban közelebb megjelent azon gyanusitásnak, hogy Jókay Mór a fiatal irói tehetségeket a végett akarja magaköré gyüjteni, hogy müveik kedvező keletnek nem örvendvén: ezen irói tehetségekből a „Kisfaludy társaság“ mintájára „Petőfi társaság“ ot alakitson. — Ugy találjuk, hogy nagy költőnkhöz illőbb szellemi emléket nem állithatnánk: mint épen a „Petőfi társaság“ megalakitását, — és ennek élén Jókay Móriczot csakis örömmel üdvözölnénk.

A szerkesztő nyiltlevele.

„Egér ugrál a pórászon
Csudálkozom én a Szászon.“
Vakarózás düh szállt rája,
M'ért? — (Mert sok a poloskája.) —
(Szerk.)

A „tantiem.“ Nem érdemli a czimet.

„Tintásüveg.“ A pakolásnál eltört, nem találtunk benne semmit.

„A szerelem édes csókját“ hogy más szedi le az ő ajkirul, megszontyolódást és nem megrigmusolást igénylő fátum.

„Nem jöttél midőn hittalak,
Hogy a bundámba betakarjalak“
Hogy a pokolban is kivánja valaki kedvesét már ily meleg időben bundába pakolni? — Jól tette, hogy nem ment.

„Kedves lyányka édes lehelleted,
Midőn alszól, — hunyva csillag szemed“ stb. Tehát le szokta húnyni csillag szemeit mikor alszik? Csodálatos! — Hanem még csodálatosabb azt kivánni, hogy a közönség erről tudomást vegyen.

Az „Árviz“ Igazán megtaláltuk benne a czimet. Ne lucskolódjunk.

„Alkatara Spanyol beszéj.“ Azt hisszük szebben tudná ön valakinek szóval elbeszélni, mint leirni tudja. Próbálja meg az előbbit.

„Karrarai márvány kebled homlokod.“ Lehet. Azonban vájogból gyurni verset annak dicsőitéséhez, és sáros szájjal csókolni akarni egy dolog.

„Beszegődtem Debreczenbe csikósnak.“ Jó komenciót kívánunk. — Vigyázzon azonban, nehogy — mint versében igéri — „egy két csikó elsuttyanhat csendesen“; mert azért majd bezárhatják rendesen.

Felelős szerk. s laptulajdonos.
Báthory Sándor.

HIRDETÉSEK.

Hirdetés.

A vagyonbukott **Sallay József cedőtömegéhez** leltárezott s ez időszerint — a telekkönyvi álláshoz képest — felerészben ehez tartozó **Fancsikai 7 boglyás kaszáló**, — a **Piacz-utczai 1867-dik sorszámu, félház és beltelek-nek** havi bérért, a félház utáni **földnek**, mint szintén a fentebbi **kaszálónak nyári használatra**, — a vagyonbukott **Sallay Gábor** csődtömegéhez — leltározott, ez időszerint a telekkönyvi álláshoz képest a Piacz Nagyuj-utczai **1684.** számu háznak a tömeghez tartozó része és a házutáni föld illetménynek **nyári használatra** bérbeadása bekövetkezvén: az árverelni kívánók ezennel felhívatnak, hogy az árverés megtartására **f. é. April. hó 8-kán d. u. 3** órakor, házamnál megjelenni szíveskedjenek.

A feltételek NAGYUJ-UTCZA **1609.** sz. a. házamnál előlegesen megtekinthetők.

Debreczen, 1876. Márcz. hó 29-én.

Báthory Sándor,
tömeggondok.

1—1.

2395.
1876.

Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről kőzhirré tétetik, miszerint a felperes **Debreczen város polgár-mestere** részére alperes **Boldizsár Imre** és kiskoru gyermekeitől 120 afrt. tőke és járulékai erejéig lefrglalt ingatlan u. m. a debreczeni 507-dik sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s 600 afrtra becsült **Czegléd-utczai külvárosi 2889. sz. házas telek** a megkisérlet első árveré-

sen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben folyó **1876-dik évi ápril. hó 18-kán d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 60 frt.

A vételár 3 egyenlő reszletben a leütéstől számitva 1, 2 és 3 hónap alatt esedékes 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az első részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a királyi törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 24-kén tartott üléséből.

HEGEDÜS ISTVÁN,
(1—3.) aljegyző.

2227. / 1876. sz. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes **debreczeni első ipartársulati bank** részére alperes özvegy **Nagy Imréné Erdei Juliánnától** 450 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 2978. sz. telekjegyzőkönyvben bejegyzett s homokkert-sor **3511-dik számu** házas telecknek 500 afrtra becsült **fele része** a megkisérlet első árverésen el nem kelvén, az a kitűzött második határidőben **folyó 1876-dik évi April. hó 13-dik napján d. u. 3 órakor** a telekkönyvi irodában végrehajtó Kovács József által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is el fog adatni. Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánat pénz 50 frt. A vételár 3 egyenlő részletben a leütéstől számitva 15, 30 és 45 nap alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 17-kén tartott üléséből. DIENES BARNA,
(2—3. jegyző.

---

35. / 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes ***Kis Istvánné*** Lélek Zsuzsánna részére alperes ***Parti István, Molnár Ferencz és Parti Istvántól*** 300 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlanok u. m. a debreczeni 1950-dik számu telekjegyzőkönyvben bejegyzett hatvanutczai külvárosi ***3346-dik számu házastelek-nek*** 600 afrtra becsült fele része, és a debreczeni 1436-dik számu telekjegyzőkönyvbe foglalt 600 afrtra becsült ***900 □ öl köntös kerti-szőllő*** folyó 1876-dik évi ***ápril. hó 22-dik,*** szükség esetére ***május hó 22-dik*** napján délutáni **3** órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen elfognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-a, vagyis 60—60 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánatpénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-dik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 15 nap, 2 hónap és 4 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett ingatlanoknak a leütés után 15 nap mulva birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t r. t. 459. §. értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is el fognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Simonffi István által fognak képviseltetni.

Egyszersmind azok, pedig a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetvény közzétételének utolsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márczius hó 17-ik napján tartott üléséből.

Hegedüs István,
2—3. aljegyző.

2210 / 1875. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a felperes ***debreczeni ipar és kereskedelmi bank*** részére alperes ***Juhász Istvántól*** 90 afrt. tőke és járulékai erejéig lefoglalt ingatlan u. m. a debreczeni 3148-dik számu telekjegyzőkönyvben A. I. alatt bejegyzett ***Szentanna-utczai 2374-dik*** sz. házas telek és 3 hold 1050 □ öl ondódi földnek 3000 afrtra becsült fele része a megkisérlet első és második árverésen el nem kelvén, azok a kitüzött ujabb határidőben folyó ***1876-dik évi Május 10-kén d. u. 3 órakor*** a telekkönyvi irodában végrehajtó Török Péter által megtartandó árverésen szükség esetére becsáron alól is elfognak adatni.

Kikiáltási ár a becsérték; az árverelők által leteendő bánatpénz 300 frt.

A vételár 3 egyenlő részletben az első a leütést követő napon, a második és harmadik a leütéstől számitva 1, 2 hó alatt esedékes 6 % kamatával a telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

A többi feltételek a kiküldöttnél és a telekhivatalban megtekinthetők.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márcz. hó 17-kén tartott üléséből.

DIENES BARNA,
(2—3.) jegyző.

---

127. / 1876. **Árverési hirdetés.**

A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint a tulajdonosok ***Szili József, Juliánna, Zsuzsánna és Klára*** kérelme folytán a debreczeni 752. számu telekjegyzőkönyvben bejegyett 2000 afrtra becsült ***Szappanos utczai 431. számu házas telek és 7 hold 50 □ öl ondódi szántó föld*** folyó ***1876-dik évi ápril. hó 12-dik,*** szükség esetére ***május hó 12-dik napján*** d. u. **3** órakor, a telekkönyvi irodában végrehajtó Mészáros László által megtartandó árverésen el fognak adatni.

Az árverési feltételek a következők:

1. Kikiáltási ár a becsérték, melynek 10 %-ka, vagyis 200 frt. az árverelni szándékozók által a kiküldött árverelő kezéhez bánat pénzül leteendő.

2. Az ingatlanok az 1-ső árverési határnapon csak becsáron felül vagy azon, a 2-ik árverési határnapon azonban becsáron alól is eladatnak.

3. A vételár 3 egyenlő részletben, és pedig a leütéstől számitva 2, 4, és 6 hónap alatt az árverés napjától fogva járó 6 % kamatával fentirt telekkönyvi hatóságnál lefizetendő; a bánatpénz az utolsó részletbe tudatik.

4. Vevő a vett háznak 1876-dik évi Pünkösdkor, a földnek pedig azonnal birtokába és használatába lép; tulajdonjoga azonban csak a vételár teljes lefizetése után fog hivatalból bekebeleztetni.

5. Vevő viseli az átirási kincstári díjat, és a vett ingatlanok után a leütéstől fogva eső mindennemü adó s egyéb terhet.

6. Ha vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, a vett ingatlanok bármely érdekelt fél kérelmére a p. t. r. t. 459. §-a értelmében vevő kárára és veszélyére ujabban kitüzendő s csak egyszeri árverésen becsáron alól is elfognak adatni.

Egyszersmind azon jelzálogos hitelezők, kik nem e telekkönyvi hatóság székhelyén laknak, felhivatnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett, ezen hatóság székhelyén megbizottat rendeljenek, s azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok ügyvéd Vadon Sándor által fognak képviseltetni.

Azok pedig, a kik a lefoglalt ingatlanokra tulajdoni vagy más igényt érvényesithetni vélnek, felhivatnak, hogy igénykereseteiket ezen hirdetmény közzétételének utólsó napjától számitandó 15 nap alatt — fentirt telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be,

Kelt Debreczenben a kir. tszék mint telekkönyvi hatóságnak 1876-dik évi Márcz. hó 18-dik napján tartott üléséből.

SZENTPÉTERI
(3—3.) aljegyző.

Debreczen, 1876. Nyomatott a város könyvnyomdájában.